

[Kyed.]

kommer til at trykke det ærede Medlem Hr. Aage Fogh lidt, saa kan han kun sige een Ting, i hvert Tilfælde siger han een Ting først, og det er dette, at Venstre i Landstinget i 1934 var Skyld i, at vi ikke fik et Forslag gennemført, der kunde have hjulpet Landbruget — det er Forslaget om Landbrugets Gældsforhold, det saakaldte store Saneringsforslag. Ja, det ærede Medlem er oven i Købet gaaet saa langt, at han i et Møde i Studenterforeningen den 20. Marts udtalte, i Henhold til „Politiken“ — naar det staaar der, maa det være rigtigt for det ærede Medlem — for den 21. Marts, med den højtærede Formands Tilladelse:

„Hvis Oppositionen ikke havde forhindret Gennemførelsen af Regeringens store Saneringsplan i 1934, vilde der ikke have været Landbrugskrise i Danmark i Dag.“

Tænk, at dette Forslags Gennemførelse kunde have afhjulpet hele Landbrugskrisen! Nu maa jeg jo tro, at det ærede Medlem er i Stand til at fragaa Referatet, for ellers vilde det være et alt for stort Mistillidsvotum til Intelligensen! En Rentenedsættelse paa en halv Procent og et Rentetilskud til dem, der sad længst ude, et Moratorium og saadan noget kunde dog ikke have afhjulpet Landbrugskrisen i Danmark, det kunde dog ikke have forandret Priserne i Udlandet eller Produktionsomkostningerne i Almindelighed.

Dernæst vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Forslag kunde overhovedet ikke være gennemført i Praksis. Ganske vist gav Indenrigsministeren under Forslagets Behandling her i Rigsdagen Udtryk for, at der stod et Bankkonsortium bag ved den højtærede Indenrigsminister, men det var ikke rigtigt, derom vidner en Udtalelse, som man finder i „Tidens Stemme“ — den skal man jo læse, og den anbefaler jeg det ærede Medlem Hr. Aage Fogh at læse. Der findes en Artikel af et Medlem af Det radikale Parti, og dette ærede Medlem skriver den 22. Maj — med den højtærede Formands Tilladelse — følgende:

„Nationalbanken har sikkert ønsket at medvirke bedst muligt til Fremme af Konverteringen, men turde ikke paatage sig Opgaven alene, hvad ogsaa vilde have været uforsvarligt. Der er heller ikke Tvivl om, at der er forhandlet med de øvrige Penge-Institutioner i en velvillig Aand, men nogen Overenskomst har ingen Sinde foreligget, og noget Konsortium har aldrig været dannet. En nøgtern

Gennemlæsning af Bankernes Memorandum kan kun give det Resultat, at hverken en yderligere frivillig Konvertering eller den vedtagne fuldstændige Konvertering nogen Sinde har været mulig uden en vanvittig Overanstrengelse af Landets Kapitalkraft.

Man maa prise Sparekasserne for det moralske Mod, de lagde for Dagen ved over for Regeringen og den herskende Sindstilstand nøgternt at stemple deres begærede Tilslutning til et Garantikon-sortium som ulovlig og uforsvarlig.“

Dette til Oplysning for det ærede Medlem fra hans Kollega, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Det kunde dog være, at man saa ved kommende Lejligheder kunde faa en anden Melodi i Kassen!

Christmas Møller: Jeg vil gerne først takke den højtærede Finansminister for det imødekommende Svar — saaledes maatte jeg forstaa ham —, han gav paa den Henvendelse, jeg rettede til ham. Jeg haaber, at naar vi — med det Tempo, vi har paa, maa det jo blive en Gang i Løbet af Natten — kommer til at forhandle med Ministeren om Spørgsmaalet om, hvilket Materiale der skal fremskaffes for at faa de økonomiske Forhold og navnlig Gældsforholdene klarlagt saa rigtigt som muligt, vil den højtærede Finansminister stille sig velvilligt til de Ønsker, vi fra vor Side har fremsat.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen vil jeg gerne sige, at jeg lyttede med stor Interesse til de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende, men jeg synes, de led af en Mangel, nemlig den, at det ærede Medlem ikke bilagde sine Udtalelser med egentligt Bevis. Hvis det ærede Medlem paa den ene eller anden Maade ved denne Lejlighed eller en anden vilde fremlægge for os Oplysninger, som viste, at man i store Dele af Erhvervslivet paa den ene eller den anden Maade lægger Hindringer i Vejen for, at Folk organiserer sig, og berøver dem deres organisationsmæssige Frihed, saa vil jeg for mit Vedkommende altid være ved Siden af det ærede Medlem i hans Krav om, at en saadan Frihed skal de have. Som sagt, det vilde have interesseret mig mere, om det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen havde bilagt sin Tale med Beviser, men det savnede jeg. Derimod vilde det have interesseret mig overordentligt, om det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen havde prøvet paa at imødegaa de Tal, jeg opstillede i min første Tale angaaende Landbrugets Indtægter pr. Enhed i 1936—37 og i 1913—14 og Landbrugets Lønningsudgifter og Ud-